

غدیر؛ تداوم بخش نبوت با طلایه‌دار امامت

غدیر؛ تداوم بخش نبوت با طلایه‌دار امامت ...

غدیر؛ تداوم بخش نبوت با طلایه‌دار امامت

18 ذیحجه پیامبر آخرین و مهمترین رسالت خود را به انجام رسانده، حضرت علی(ع) را به عنوان وصی و جانشین معرفی می‌کند، به این ترتیب نبوت با امامت تداوم می‌یابد
به گزارش مهر، تعیین جانشین برای رهبری امت اسلامی از مهمترین و عمده ترین مسائلی بود که پیامبر(ص) در آخرین سال حیات، هنگام بازگشت از حجةالوداع، به همراهان خویش ابلاغ کرد.

توجه پیامبر برای رهبری مردم بعد از خود

پیامبر(ص) می‌دانست که جامعه بی سرپرست هر لحظه در معرض اختلاف، گسستگی و هجوم فرصت طلبان است. به همین دلیل نیز هر وقت برای جنگ یا غزوه‌ای از مدینه خارج می‌شد، شهر را بدون امیر و خلیفه وا نمی‌گذاشت پس طبیعی است هنگامی که سفری ابدی در پیش رو داشت، نمی‌توانست امت را به حال خود رها کند.

علی؛ متمایزترین فرد

پیامبر(ص) بارها در زمان‌های مختلف به موقعیت معنوی امام علی(ع) اشاره کرده بود. پیامبر(ص) خصلت‌های ویژه‌ای را برای حضرت برشمرده است: نخستین ایمان آوردنده، شجاع و پیروز در مبارزه‌ها، دانا به شرایط روز، وفادار در پیمان به خدا، مهربان، عادل در تقسیم بیت المال.
مجاهدت‌ها و خدمات علی(ع) او را از دیگر صحابه همواره ممتاز گردانید، خوابیدن او در بستر پیامبر در شبانگاهان هجرت و فتوحات او در بدر، احد، خندق و خیبر زبانه‌زد همگان بود.

غدیر؛ آخرین رسالت پیامبر

در آخرین محدوده میقات، جبرئیل بر آن حضرت نازل شد و اولین پیام رسالت بعد از توحید را، که اهمیتش به اندازه 23 سال رسالت بود، بر پیامبر ابلاغ کرد تا او پیام ولایت را باز گفته و حجت را بر مردم آن روز و نسل‌های آینده تمام کند. از این رو در آن جمعه مبارک در سه منزلی میقات جحفه فرمان تجمع حاجیان از بیت برگشته را صادر کرد. بلال اذان نماز را شروع و پیامبر خدا کلام وحی نازل شده بر خویش را چنین زمزمه کرد:

"يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. اى پیامبر آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده کاملاً به مردم برسان؛ اگر آن را [به جهاتی مانند تقیه و ...] ابلاغ نکنی، پیام خدا را انجام نداده‌ای. خداوند تو را از جمیع خطرات نگاه می‌دارد و خداوند جمعیت کافران [الجوج] را هدایت نمی‌کند. (مائده/67)
پس از اجتماع مردم، درست کردن جایگاهی از جهاز شتران برای پیامبر گرامی اسلام و برگزار شدن نماز ظهر به جماعت، رسول خدا در برابر آنان ایستاد، ولی ایستادنش هیئت خاصی داشت، زیرا می‌خواست وحی را ابلاغ و در آخرین حج خود به آنان بگوید خلاً وجودی رسالت را امامت پر خواهد کرد.

پیامبر اسلام (ص) به دلیل موضع‌گیری‌های برخی افراد در برابر اعلان وصایت علی بن ابی‌طالب(ع) آن را برای مدتی پنهان داشته و ابلاغش را به تأخیر انداخته بود.

... اى مردم، بخشنده نعمت‌ها و آگاه به دقایق خلقت به من خبر داد که هر پیامبری نصف پیامبر قبلی خویش عمر کرده است و من گمان دارم که به زودی باید دعوت خدای را اجابت کنم. همانا من و شما همگی مسئولیم؛ آیا من رسالتم را به شما نرسانده‌ام؟! همگی پاسخ دادند: ما گواهییم که تو رسالت خویش را انجام دادی، ما را پند دادی و در راه خدا جهاد کردی؛ خداوند جزای خیر به شما عنایت کند. بعد همگی خدا را بر گفتار خویش شاهد گرفتند.

آنگاه پیامبر خدا(ص) فرمود: آیا شما بر اینکه خداوند تنها معبود است و جز او معبودی نیست، محمد بنده و پیامبر اوست و بهشت و دوزخ و برانگیخته شدن بعد از مرگ امری حتمی است، شهادت ندادید؟ همگی در جواب گفتند: آنچه را فرمودی مورد گواهی و اقرار ما است.

بعد فرمود: بارالها، خود بر تصدیق اینان گواه باش.

سپس چنین ادامه داد: اى مردم، خداوند ولی و سرپرست و اختیاردار من است و من بر شما و همه مؤمنان ولایت دارم. آگاه باشید،

هر کسی که من ولی او بودم، علی ابن ابیطالب مولای او خواهد بود. پروردگارا، هر کس او را دوست دارد، دوست بدار و هر کس با وی دشمنی کند، دشمن بدار.